

PŮJDEM SPOLU DO BETLÉMA

napsala Markéta Chmelová
v textu jsou použity citace z Bible, ekumenický překlad

ROLE:

maňásek Tonda
maňásek Cilka
maňásek Kniha

anděl
andělé

Marie
Josef

mudrc 1
mudrc 2
mudrc 3

pastýř 1
pastýř 2
pastýř 3
pastýř 4

ÚVODNÍ PÍSEŇ

Tonda: (*nese Bibli*) Jé, to je tíha.
Cilka: Čau Tondo! Co to neseš?
Tonda: Čau Cilko! Představ si, hledali jsme na půdě ozdoby na stromeček a válela se tam tahle kniha. Má pozlacený stránky, tak jsem si řekl, že ti ji přinesu ukázat. Kdovíco v ní je.
Kniha: Ahoj.
Tonda: Proč mě zdravíš? Ty už chceš jít pryč?
Cilka: Já? Já tě nezdravím. Ty mě zdravíš!
Tonda: Já? Tys řekla ahoj, já ne.
Cilka: Já ne! Tys to řekl! Chceš si ze mě utahovat!
Kniha: Ahoj.
Cilka: Děláš si ze mě blázny! Teď si řekl ahoj a chceš mě napálit!
Tonda: Nic jsem neřekl. Od teď jsem úplně ticho, abys věděla.
Cilka: Já taky, abys věděl.

Trucují.

Kniha: Ahoj.
Oba maňásci: Mluvící kniha?!
Kniha: Přesně tak. Dovolte abych se představila. Jsem Bible, kniha, která má každému člověku co říci. Jen bych se chtěla ještě omluvit, že jste se kvůli mně pohádali. Mě se to občas stává, že lidi nerozeznají můj hlas a pak to špatně dopadne.
Tonda: Nic se nestalo, vid' Cilko.
Cilka: Jasně, už je to v pořádku. Všechno se vysvětlilo. My se máme s Tondou rádi, že jo?
Tonda: Nech toho, tyhle ty holčičí řeči mám opravdu rád. (Pořád myslíte jen na svatbu, vodmalička!)
Kniha: Ehm, ehm. Chcete slyšet, co vám chci říct?
Cilka: Ano, ano! Už jsme zticha. Povídej!
Tonda: Ano, řekni nám něco.
Kniha: Víte, dlouhou dobu jsem ležela u Tondy na půdě vedle vánočních ozdob. A jak tam vedle nich ležím, tak si říkám, že oni ti lidé někdy ani neví, proč se slaví Vánoce. A protože já to vím moc dobře, tak vám o tom dnes povím. Dobře poslouchejte.

PÍSEŇ ZVĚSTOVÁNÍ ANDĚLA GABRIELA (hudba a slova Luděk Rejchrt)

Marie sedí a vyšívá. Najednou na ní zasvítí světlo. Na galerii stojí anděl a mluví k ní:

Anděl: Buď zdráva, Maria. Bůh s Tebou.

Marie se lekne, upustí vyšívání, vstane a otočí se směrem ke galerii.

Anděl: (pokračuje) Neboj se, Maria, Bůh si tě vyvolil k velkému úkolu. Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš, neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.

Marie: (nechápe) Jak se mi může narodit dítě? Vždyť nemám manžela.

Anděl: U Boha není nic nemožného. Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží.

Marie: (pokloní se) Chci přijmout, co mi Bůh ukládá. Ať se tedy stane, jak jsi řekl.

Světlo zhasne.

PÍSEŇ ŠEL JOSEF S MARIÍ (hudba a slova Luděk Rejchrt)

Během písně si Marie vycpe šaty polštářkem. Na scénu přijde Josef a oslátko. Po písni předvádějí (na místě), že už jdou dlouhou cestu.

Marie: Josefe, už jsem tak unavená.

Josef: Já vím, Marie. Taková dlouhá cesta, až z Nazareta, musí být pro tebe velmi namáhavá. Ale nedá se nic dělat, císařovo nařízení musíme poslechnout. Sám musím uznat, že je to od něj vlastně moudré, nechat spočítat všechny lidi v zemi. A protože moje rodina pochází z rodu Davidova, musíme se nechat zapsat až v Betlémě. To přece víš.

Malá pauza.

Marie: Podívej, Josefe, těch lidí. To už nemůže být daleko.

Josef: Ano, už jsme u Betléma. ... Jen, abychom měli kde hlavu složit ...

Marie s Josefem sejdou z pódia a ptají se maňásků:

Josef: Mohli bychom u vás přespat, přišli jsme až z Nazareta, moje žena čeká dítě a je strašně unavená ...

Tonda: (k Cilce) Snad se neptá mě? Já přece do příběhu nepatřím! Co mu mám říct? Copak nevidí kolik je tu lidí?

Cilka: No tak mu to řekni!

Tonda: A co jako?

Cilka: Co – co jako? Ať se podívá kolik je tu lidí.

Tonda: (pro sebe) Kolik je tu lidí ... Jo, aha ... (směrem k Josefovi) Prosím, vás, copak nevidíte, kolik je tady lidí. Hostinec už je úplně přečpaný. Zkuste to jinde.

Josef odejde blíž k dětem a ptá se znova jich nebo imaginárních postav.

Josef: Nemáte aspoň kousek místa ke spaní, jsme unavení po cestě, moje žena čeká dítě ...

Josef s Marií obejdou několik dětí nebo mluví jen tak do vzduchu s imaginárními postavami a ptají se stejnou otázkou. Všichni je odmítnou. Marie nařiká. Oba bezradně dojdou zpátky na podium – chlév.

Marie: Tak zůstaneme tady, Josefe.

Josef: Ve chlěvě?

Marie: Myslím, že nám nic jiného nezbyvá. A já už opravdu nemůžu.

Josef: Máš pravdu, už asi nic lepšího nenajdeme.

PÍSEŇ NARODIL SE KRISTUS PÁN (*koleda*)

Kniha: Té noci porodila Maria svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechem.

Marie chová a ukládá „miminko“ do jeslí.

Ježíš se narodil v judském Betlémě, když vládl král Herodes. V té době se v Jeruzalémě objevili mudrci z východní země a ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“

Když to uslyšel Herodes, znepokojil se nad tou novinou a s ním všichni obyvatelé Jeruzaléma.

Svolal proto všechny velekněze a učitele zákona a vyptával se jich, kde se má Spasitel narodit.

Oni mu odpověděli: „V judském Betlémě; prorok to předpověděl takto:

Betléme, nejsi poslední v judské zemi, neboť z tebe vyjde vládce, který bude pastýřem mého lidu, Izraele.“

Herodes tedy tajně povolal mudrce a podrobně se jich vyptal na čas, kdy se hvězda ukázala. Potom je poslal do Betléma a řekl: „Jděte a pátrejte důkladně po tom dítěti; a jakmile je naleznete, vraťte se ke mě a oznamte mi to, abych se mu i já šel poklonit.“

Ve skutečnosti však usiloval nového krále zabít.

Když mudrci krále vyslechli, dali se na cestu. A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě.

Mudrci přicházejí na scénu a zpívají.

PÍSEŇ PROČ TA HVĚZDA SVÍTÍ

Mudrci přijdou až k jeslím, kleknou si a skloní hlavu.

1. mudrc: Jsme tak šťastní, že nás hvězda dovedla až sem. Šli jsme dlouho cestu, jen abychom se ti mohli poklonit. Nově narozený králi, přijmi od nás tyto dary ...

1. mudrc: (*vstane a nese k jeslím pokladničku*) ... zlato ...

2. mudrc: (*vstane a nese k jeslím kadidlo*) ... kadidlo ...

3. mudrc: (*vstane a nese k jeslím lahvičku s olejem*) ... myrhu ...

Poté se všichni ještě jednou ukloní a pomalu odchází.

Cilka: Ó né, oni se vrací ke králi Herodovi! Až král zjistí, kde se Ježíš narodil, pošle vojáky a ... (*zakryje si rukou ústa*)

Tonda: ... oni ho zabijí!

Kniha: Nebojte se, moji kamarádi. Bůh už je ve snu varoval, aby se Herodovi vyhnuli a vrátili se jinou cestou. Od nich se nic nedoví.

Tonda: To jsem si oddychl, ze samé radosti bych zpíval.

Cilka: Já taky, co třeba tu koledu: Slyšeli jsme v Betlémě, že tam leží na seně.

PÍSEŇ SLYŠELI JSME V BETLÉMĚ, ŽE TAM LEŽÍ NA SENĚ (koleda)

Během písně přicházejí na scénu pastýři, usadí se kolem ohně a zahřívají si ruce.

Na galerii se rozsvítí, postaví se tři andělé. Jedno světlo svítí na pastýře. Pastýři se leknou, zakryjí si rukou oči, aby viděli proti světlu.

Anděl: Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.

Andělé: Sláva na výsosti Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.

Světlo zhasne. Andělé si sednou nebo odejdou.

Pastýř 1: Co to mělo znamenat?

Pastýř 2: Sám nevím, mluvili o Spasiteli, na kterého už mnoho let náš národ čeká.

Pastýř 3: Spasitel?! Tak co tu stojíme! Pojd'me až do Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil.

Pastýř 4: Ano! Na co čekáme!! Pojd'me!!!

PÍSEŇ PŮJDEM SPOLU DO BETLÉMA (koleda)

Pastýři po celou písničku jdou (na místě nebo přes jeviště), ke konci písničky dojdou k jeslím.

Pastýř 3: (k Marii a Josefovi) Slyšeli jsme od andělů, že toto děťátko je náš Spasitel, ...

Pastýř 2: (pokračuje) ...hned jsme opustili naše stáda a spěchali jsme, abychom se mu mohli poklonit.

Pastýři klekají na kolena a klaní se.

Pastýř 1: To je nejšťastnější den v mém životě.

Pastýři odcházejí, cestou zpět jeden (nebo dva) jde mezi děti:

Pastýř 1: Narodil se nám Spasitel. Běžte ho také přivítat. Leží v Betlémě, ve chlévě, na seně v jesličkách.

Pastýř 2: Vezměte, co máte, a darujte to našemu narozenému Králi.

PÍSEŇ JAK JSI KRÁSNÉ NEVIŇÁTKO (koleda)

Během písně děti vstávají a jdou k jesličkám, odloží dary, dostávají dáreček a vracejí se na místo. Pokud by se děti zdráhaly vstát, vedoucí, kteří už svlékli kostýmy (andělé, mudrci), vstanou a jdou s nimi.

Děti se usadí.

Kniha: Tak už víte, co si připomínáme o Vánocích?

Tonda: No jasně. Narození Ježíše, Spasitele.

Cilka: Teď už chápu, proč si dáváme na stůl Betlém. Prostě si připomínáme, jaké to bylo, když Ježíš přišel na zem, aby nás zachránil od hříchu.

Kniha: Přesně tak. Ale myslím, že už bys mě, Tondo, měl zase vzít domů. Maminka se po vás určitě shání.

Cilka: A jo, musím běžet. Zase někdy tu mluvící knihu přines. Ahoj.

Tonda: Ahoj. Tak jdeme. Skoč hezky pod bundu, knihu, ať si nikdo nemyslí, že jsi někde zamrzla.

PÍSEŇ TICHÁ NOC (koleda)